

Peter Nielsen: De 5 stillede ændringsforslag kan jeg anbefale. De to første betegner i og for sig kun en klargørelse af gældende praksis ved nye vurderinger. Ændringsforslag nr. 3 tydeliggør, hvornår ekspeditionsskretærer og fuldmægtige kan deltage i afgørelsen af klager; for at det kan ske, skal altså særlige forhold gøre sig gældende, og som det i øvrigt fremgår af betænkningen, bør deres deltagelse begrænses til de såkaldte forligssager. Ændringsforslag nr. 4 tydeliggør, hvornår og hvordan tredjemand i en skattesag kan spørges, og det fastslås, at han ikke er pligtig til at udtale sig, idet ordet „afaskes“ er erstattet med „skal anmodes om“. Ændringsforslag nr. 5 fastsætter tidspunktet, fra hvilket de nye regler skal have virkning for ejendomsvurderingerne.

Som det i øvrigt fremgår af betænkningen, har udvalget drøftet spørgsmålet om at få sagsomkostninger refunderet af det offentlige. Det skulle i så tilfælde kun ske, hvor klageren fik ret eller delvis ret i sin påstand. Her må selvfølgelig være en analogi med andre forvaltningssager, så det er naturligt, at man afventer det justitsministerielle udvalgs betænkning herom, forinden videre foretages.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om at lette landsskatterettens store arbejde og formindske sagernes antal ved at lade en anden behandling ske ved skatterådene, som det jo kan ske i København og på Frederiksberg. En sådan ordning ville ganske givet være en god forenkling, men dette spørgsmål henhører jo som nævnt under ligningsloven og må derfor vente, til den årlige revision af ligningsloven finder sted.

Mit parti er altså tilfreds med de ændringer, der sker på nuværende tidspunkt. Vi får vel engang en skattereform, og det bliver da nødvendigt med en omorganisering af hele vort ligningssystem ikke alene for landsskatterettens vedkommende, men vel først og fremmest for at få en mere effektiv ligning. En isoleret ændring for landsskatterettens vedkommende mener vi godt kan vente, og vi er tilfreds med den omtale, der er blevet givet heraf i ministerens fremsættelsestale. Vi deltager derfor ikke i venstres henstilling om en snarlig ændring

i så drastisk form, som betænkningen af 1963 giver udtryk for.

Jeg anbefaler de stillede ændringsforslag og lovforslagets overgang til tredje behandling:

Foged: Vi har ikke mange bemærkninger og kan som helhed tiltræde de stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne fremhæve, at vi fra venstres side ikke finder, at landsskatteretten har fundet sin endelige form. Det, jeg sagde ved første behandling, at vi finder det rigtigst, at man snarest går i gang med at decentralisere landsskatteretten, har vi også udtalt i betænkningen. Når vi henviser til, hvad der står i landsskatteretsudvalgets betænkning — nr. 339 af 1963 — er det ikke, fordi vi blankt tager den til os, som om det var vort forslag; men der er hovedretningslinjer deri, som vi mener kan danne grundlag for en ændring af landsskatterettens virksomhed, og vi beder den højtærede finansminister om, at der snarest udarbejdes forslag til en sådan reform.

Vi tror, at den enkelte skatteyder trænger til at have den følelse, at han er en retsperson i sådanne sager såvel som i andre sager, og det er en af årsagerne til, at vi også har diskuteret problemet om referat over for skatteyderen. Jeg forstår af de forhandlinger, der er ført i udvalget, at et referat af forhandlingerne mellem skatteyderen og landsskatterettens medlemmer eller dens embedsmænd kan forelægges for den enkelte skatteyder. Jeg vil gerne understrege den oplysning, der i udvalget blev givet om, at såfremt den enkelte skatteyder fremsætter anmodning om at få et sådant referat, har han ret til at få det. Jeg tror også, dette vil medvirke til, at skatteyderen finder, at hans sag nu behandles på det af ham skitserede grundlag og derfor vel også kommer ind under den rettest mulige bedømmelse. Det er en måde, hvorpå man kan medvirke til, at skatteyderen ikke finder, at han bedømmes uretmæssigt — og jeg vil egentlig gerne bede om, at den højtærede finansminister understreger over for landsskatteretten, at det bliver tydeligt tilkendegivet for den enkelte skatteyder, at han har denne ret.

Vi er tilfreds med, at loven nu kommer